

ПРОТОКОЛ

№ 519

гр. Пловдив, 16.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Славейка Ат. Костадинова

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Цветелина Юр. Диминова и прокурора Т. Ст. Д.

Сложи за разглеждане докладваното от Елена Й. Захова Въззивно частно наказателно дело № 20235000600505 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:23 часа се явиха:

Жалбоподателите обвиняеми К. Г. П. и М. Д. Г., се явяват лично, доведени от Ареста Пловдив, и със защитника им адв. Д. Й., упълномощен по делото.

За Апелативна прокуратура Пловдив се явява прокурорът Т. Д..

Прокурорът – Да се даде ход на делото.

Адв. Й. – Да се даде ход на делото.

Обв. П. – Да се гледа делото

Обв. Г. – Да се гледа делото.

Съдът след съвещание намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Докладва се същото чрез прочитане на частната жалба на адв. Й., защитник на обвиняемите, който обжалва определението на ПОС, като счита, че не е налице нито една от предпоставките за вземане на мярка за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА**.

Адв. Й. – Поддържам жалбата.

Обв. П. – Присъединявам се към адвоката си.

Обв. Г. – Поддържам адвоката си.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

Прокурорът – Нямам искания за отводи към съдебния състав и съдебния секретар.

Адв. Й. – Нямам искания за отводи към състава. Имам доказателствено искане. Моля да приемете по делото удостоверение за раждане на детето на К. П..

Прокурорът – Да се приеме.

Съдът след съвещание намира, че няма процесуална пречка да бъде прието като писмено доказателство по делото представеното в днешно съдебно заседание удостоверение за раждане на лице, в което като баща е вписан обв. П.. Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧЕТЕ СЕ и СЕ ПРИЕ писменото доказателство.

Адв. Й. – Нямаме други искания.

Обв. П. – Нямам искания.

Обв. Г. – Нямам искания.

Прокурорът – Нямам искания.

Съдът след съвещание, с оглед заявеното от страните и приложените доказателства, намира делото за изяснено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

Прокурорът – Уважаеми апелативни съдии, считам, че са налице кумулативно изискуемите предпоставки за потвърждаване на определението на Окръжен съд Пловдив, с което е взета най-тежката мярка за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА** по отношение на двамата обвиняеми.

На всеки един от тях е повдигнато обвинение за извършено тежко умишлено престъпление по смисъла на Наказателния кодекс, а именно по чл. 214 ал. 2 във връзка с други съответни текстове от НК.

От събраните по делото доказателства на този етап, а именно показанията на пострадалите К. и К.а, на свидетелите С., Р., Д. и др., както и от иззетите веществени доказателства, писмени такива и заключението по назначената по досъдебното производство техническа експертиза, може да се направи обосновано предположение, което е първата изискуема предпоставка, че двамата обвиняеми са извършили престъплението, за което им е повдигнато обвинение. На този етап категорични доказателства не са необходими.

Лайтмотивът в жалбата и в позицията пред ПОС на защитата на обвиняемите е, че били налице гражданско-правни отношения. Не са такива. Събрани са достатъчно доказателства, които сочат за извършване на инкриминираното деяние от двамата обвиняеми. И двамата пострадали К. и К.а са категорични относно агресивното поведение на двамата обвиняеми и ултимативния тон, с който са искали от тях дължимата им, според тях, сума от 3000 лв. В случай на граждански отношения и наличие на спорове между страните, спорните въпроси се решават в съда, а не по начина, който са избрали двамата обвиняеми.

По отношение на другата изискуема предпоставка за потвърждаване на мярката за неотклонение задържане под стража, а именно наличие на опасност от извършване на друго престъпление, считам, че е налице и по отношение на двамата обвиняеми. И тази опасност се извежда и се обосновава от механизма и начина на извършване на престъплението от двамата обвиняеми. Не можем да пренебрегнем факта, че пострадалите са хора на възраст, които не могат адекватно да защитят правата си при упражнени им натиск от страна на двамата обвиняеми. Това води на извода, че те са лица със завишена степен на обществена опасност и най-адекватната мярка за неотклонение спрямо тях е именно задържане под стража. Не считам, че има опасност от укриване, но другите предпоставки, според мен, са налице.

По изложеното ви предлагам да потвърдите определението на ПОС и жалбата да оставите без уважение.

Адв. Й. – Уважаеми апелативни съдии, считам, че не са налице предпоставките, изискуеми от закона, вземане на най-тежката мярка.

Относно обоснованото предположение за извършено

престъпление, отново ще твърдя пред вас, че това са хора, които по занятие се занимават с този тип дейност, така, както фигурират и съответните доказателства. Не виждам как едни лица, които от това си вадят хляба, как влизат в домовете на беззащитни възрастни хора и започват да извършват против волята им дейност, която те не искат да бъде извършвана. Не знам защо никой не иска да вникне в проблематиката на самия казус на въпросните СМР, а по-скоро в настоящия случай е изработката на някакъв призем на сграда, която не е основна жилищна, като се чудя по какъв начин би започнал изобщо разговора между собственика на такава сграда и лицето, което следва да извършва нещо по нея или няма да извършва такава. Така че аз считам, че тези отношения между тези хора са именно гражданско-правни, те уреждат някакъв устен договор, с който единият желае да бъде извършено нещо, а другият желае да го извърши срещу определено възнаграждение. Не считам тези отношения за други, а доколко вече са в самото обвинение инкорпорирано принудата, вече излизаме от лоното на самото преговаряне и отиваме във фактологията дали действително има изнудване на лицето, по какъв начин се е случило, механизма на престъплението. Считам, че въпросните обвиняеми не са влезнали на сила в този дом. Те са имали някаква договорка с тези хора, макар и така, както е описана е започнала с колебливост и до разбиране, доколкото аз го схващам, тъй като след съвет от тяхна страна, че въпросният покрив, за който става дума, и за когото са искани на два пъти по 1500 лева става по препоръка на лицата, че покрива не е добре. Структуриране не може да се ползва по този начин, за което пък от своя страна се назовавало от потърпевшите, че ремонтът на този покрив те били възприели, защото са възрастни хора и не знаят кое колко ще струва, и че това ще се случи за 70 лева. Твърде наивно е да повярваме на подобни твърдения, че е възможно някой да повярва, че такова крупно нещо ще бъде извършено на тази цена. Далеч съм от мисълта, че не е изяснено на хората, че това не е 70 лева за целия покрив, а е на квадратен метър, те са били наясно за това, за което говори и тяхното съгласие изобщо да започне нещо. В тази връзка е довело до самото ремонтиране на този покрив, за което те нямат против, те не възроптават, че това се е случвало. Само че възроптават в момента в който разбрали, че са по 70 лева на квадрат решили да се откажат, но тогава било твърде късно, защото вече започнали работа и били разкрили част от покрива и били махнати керемидите.

Уважаеми апелативни съдии, колкото и да си старец, ако не искаш един човек да ти работи в дома, ти няма да го оставиш да довърши работата си на 100%, а ще сигнализираш съответните органи своевременно. Ако това е вярно и беше направено, щеше да имаме една част разкрит покрив и идването на органите на реда, тя щеше да бъде затворена по молба на самите хора, поради простата причина, че те не са искали и не са разбрали стойността на този ремонт. И нещата може би щяха да спрат до тук. Защо трябва да вярваме единствено и само на тези твърдения и забележете – давани суми на два пъти. Но така са описани в обвинението, че са давани на два пъти сумите, като че ли минута до три една от други, което е абсолютно допустимо, но невярно. Имаме показания от самите лица, че за да бъде извършен този ремонт е следвало да закупят някакви материали. Били са дадени първоначално някакви пари за да бъдат закупени тези материали, след което са качени на покрива да се изразходват, а другата сума е искана накрая, когато е приключено самото действие. Разбирате ли! Още повече, твърди се, че въпросната потърпевша, в случая съпругата К.а, която твърди, забележете – говорили на висок тон и настоявали. Ами съгласете се, няма лице, който да ви извършва ремонт на 100%, да го приключи и да не си поиска парите от вас за това, което е сторил. Никой няма да взема предвид въпросната СМР експертиза, тя е ирелевантна за конкретното обвинение поради простата причина, че вие ако приемете, че това са гражданско-правни отношения, ако има покрив, който не е направен както трябва има гражданско-правен път и кое е свързано с наказателното право пред което сме изправени. Ние трябва да изследваме тези хора със своя висок тон и настояване парите да им бъдат платени за извършената работа представлява ли престъпно деяние или не. И сега задавам следния въпрос – както се твърди в обвинението парите са давани на два пъти забележете и към двамата обвиняеми. Няма как да спрем това. Парите са давани на единия от тях. Ако и двамата са настоявали да им бъдат платени е друг въпрос. В тази насока са и показанията на самите обвиняеми. Парите са давани на П., който съответно е разпределял кое да бъде за материали и кое за крайния етап. Питам аз – тия нещастни хора, ако са дали един път 1500 лева и са били принудени да ги дадат против волята им, докато дойде времето за другите 1500 лева защо не са предприели някакви действия, а дават доброволно още 1500 лева. И след това отиват да се жалват. От какво се жалват? А защо допуснаха тези хора да ги изнудват на два пъти и

нищо не предприемат в тази насока. Нямаме данни тези хора да са били малтретирани или възпрепятствани да вземат друга позиция. И в тази връзка недоумявам – гражданския оборот тук е поставен под опасност поради простата причина, че всеки в последствие може да пусне една жалба в прокуратурата, като твърди, че ответната страна по устния или писмения договор е осъществила принуда да извърши тази дейност в негова собственост. Не знам до къде ще стигне в крайна сметка тези граждански отношения, но аз считам, че това е твърде опасен пример за много хора, които поискат да анулират нещо, което са се съгласили, да го изопачат по някакъв начин – това е начина. И от тук нататък аз питам, след като тези хора се допуска да извършат това, след като не са възроптали, тогава възниква въпроса обоснованото предположение следва ли да бъде налице? И в крайна сметка реакциите на всяка една от страните каква е, още повече самото изпълнително деяние какво е? Хората са си искали парите, това ли е принудата – с висок глас и настояване, защото са си свършили работата. Да виждате нещо, което да е осъществявано това изпълнително деяние?

На следващо място. Да извършат престъпление. Този механизъм и това решение, което се цитира - № 425/27.09.2001 г., ако окръжният съд не го е взел предвид на какво основание да се извърши престъпление е налице. Хора, които се занимават по занятие с такава дейност, упражняват е почти всекидневно, попадайки за първи път под ударите на закона са обществено опасни лица и биха могли да извършат такова престъпление. Да, ако говорим в сферата на хипотезите те са потенциални извършители на това престъпление. И много странно, преди време се водиха ДП спрямо такива строители като тях по чл. 209 от НК, като и в настоящия случай по спор за подсъдност и квалификация на деянието е преобразувано в настоящата правна квалификация по чл. 214, ал. 2 т. 1 вр. с чл. 213а НК. Забележете, че това преоткриване на възможния текст в НК, абсолютно всички обвинения спрямо този тип хора, премина под знака на това обвинение, което е изключително лесно като фактология, защото само едно позоваване на определени хора, че някой го е принудил да плати против волята му е достатъчно да се счита, че е налице този престъпен състав. А ние ако гледаме фактологията тя не е такава, защото самите те – потърпевшите ни казват съвсем друго действие и отношение, а в последствие след приключване на всичко, тогава по един или друг начин се сещат, че били изнудвани. Аз не

мога да се съглася, че този текст е налице – чл. 214 НК. Че това е текст много по-лесно доказуемо, тъй като в настоящия случай аз като гледам единствено твърдението на едната страна, че те са изнудвани е достатъчно, че те са изнудвани. Затова аз считам, че не може да има обосновано предположение за извършване на това престъпление. Хората са работили по служба и са извършили това, което им е вменено да извършат. Кой не е разбрал, до колко не е разбрал, какво не е разбрал - става ясно.

По отношението да извършат престъпление също считам, че не е налице с оглед на това, че те са именно хора, които вършат именно това и досега не са се срещали със закона. Защо да считаме, че това са общественоопасни лица, на какво основание? Затова считам, че не са налице предпоставките и считам, че следва да е по-лека мярка за двамата обвиняеми.

Обв. П. /за лична защита/ – Присъединявам се към адвоката си. Най-учтиво моля съда за по-лека мярка за неотклонение – гаранция, например. Мога да платя гаранция, каквато прецените.

Обв. Г. /за лична защита/ – Моля да ни дадете първи и последен шанс - парична гаранция, няма да пречим на разследването, не се укриваме, имаме адреси. Моля за парична гаранция по преценка на съда. Имам и работя като пътна помощ.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИТЕ:

Обв. П. – Моля за по-лека мярка за неотклонение.

Обв. Г. – Моля за по-лека мярка за неотклонение.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

Съдебното заседание продължава в 11.49 часа в същия съдебен състав, секретар и страни

Съдът, след съвещание, за да се произнесе, взе предвид следното: Производството е по реда на чл.64 ал.6 и сл. от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв. Д. Й.- защитник на обвиняемите К. Г. П. и М. Д. Г. , срещу определение №1793/ 11.11.2023 г. на ОС-Пловдив, постановено по ЧНД № 2350/2023 г. по описа на с.с., с което

спрямо обвиняемите е била взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ по ДП № 143/2022 г. по описа на отдел „КП“ при ОДМВР – Пловдив .

В жалбата се твърди незаконосъобразност на обжалваното определение. Аргументира се отсъствието на която и да е от предпоставките по чл. 63 ал. 1 от НПК. Иска се отмяната му и определяне на по- лека по вид мярка за неотклонение.

Пред съда жалбата се поддържа изцяло от обвиняемите и защитника им- със същите оплаквания и същото искане.

Представителят на АП-Пловдив счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за определяне на мярка за неотклонение, различна от задържане под стража, не е основателно.

Правилно окръжният съд е приел, че са налице кумулативните изисквания на чл. 63 ал. 1 от НПК за взимане мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

И двамата жалбоподатели на 10.11.2023 г. са привлечени като обвиняеми за извършено престъпление по чл. 214, ал. 2, т. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 4, вр. чл. 26 ал. 1 от НК, наказуемо с наказание от 2 до 10 години лишаване от свобода и глоба от 4 000 лв. до 6 000 лв., което е и тежко умишлено по смисъла на чл. 93 т. 7 от НК.

Неоснователни са възраженията за отсъствие на основната предпоставка за допустимо действие на всяка мярка за процесуална принуда- обосновано предположение за извършено престъпление. Изложените в тази насока мотиви на първостепенния съд са съответни на изводимото от доказателствената съвкупност и поради това - споделяеми. Налице са множество разнородни източници на доказателства- свидетелски показания, експертно заключение, писмени и веществени доказателства. Анализирайки съвкупно изводимото от показанията на пострадалите К. К. и Д. К.а, Н. С., Н. Р., Г. С., Н. Д.-К., протоколите за разпознаване на лица, иззетите веществени доказателства, заключението на назначената строително-техническа експертиза (л. 93 от ДП) правилно първостепенният съд е констатирал наличието на обосновано предположение обвиняемите да са причастни към престъплението, за което са привлечени в това процесуално качество. То е от общ характер, а предвиденият максимален размер на наказанието лишаване от свобода го очертава и като тежко по смисъла на чл.93 т. 7 от НК.

Твърдението за отсъствие на доказателства, очертаващи обосновано предположение който и да е от двамата да е автор на това престъпление, е неоснователно. Налице са достатъчно доказателства, които правилно са оценени от първостепенния съд като формиращи основателно

подозрение всеки от обвиняемите да е извършил в съучастие с другия разследваното престъпление. Разискваната първа предпоставка за вземане на най-тежка мярка за неотклонение в производство, което се развива по реда на чл. 64 НПК, не трябва да се приравнява на по-високия доказателствен стандарт, който се изисква за постановяване на осъдителна присъда.

Неоснователно е възражението и за гражданско- правен характер на действията, предмет на разследване в наказателното производство. То е било поставено на вниманието на контролирания съд и с основание-отхвърлено. Започнатият чрез измама ремонт на покрив на навес е бил само формална предпоставка обвиняемите да са в имота на пострадалите, при което чрез принуда, с агресивно поведение са формирали страх у тях и така са придобили сумата от 3 000 лв. Данните за времето и обема на извършената „строителна“ дейност, за начина на отпочването и реализирането ѝ (отчасти-започнато и недовършено) сочат очевидното им намерение да принудят двама възрастни, болни, уплашени от тях хора да им заплатят недължими суми, като всеят страх и действия в тази насока са реализирали и двамата обвиняеми спрямо двамата пострадали.

Правилно първостепенният съд е констатирал отсъствие на една от двете алтернативни предпоставки за допустимо прилагане на най-тежката мярка за неотклонение - опасност от укриване.

Със споделяеми мотиви е приел наличието на другата предпоставка- реална опасност от извършване на престъпление. Като е достигнал до подобен извод, първостепенният съд не е сгрешил. Тази опасност се обосновава от самия механизъм и начин на извършване на престъплението от двамата обвиняеми; от видимите и съзнавани от тях характеристики на пострадалите- хора на пределна възраст (86 и 85 години към онзи момент), които са били особено податливи на уплах и по никакъв начин не са могли да се защитят от далеч по-младите обвиняеми. Това очертава извършителите на престъплението- обв. П. и Г. като лица със завишена степен на обществена опасност. Целите на чл. 57 от НПК могат да бъдат постигнати само с определената от ОС-Пловдив най- тежка мярка за неотклонение.

В обобщение: към настоящия процесуален момент обвинителната теза има достатъчна доказателствена защитеност, а опасността от извършване на престъпление е съвсем реална. Годна да обезпечи целите, визирани в чл. 57 от НПК е единствено определената от ОС-Пловдив МНО „задържане под стража“- за всеки от обвиняемите.

Ето защо съдът в настоящия състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 1793/11.11.2023 г. на ОС-Пловдив, постановено по ЧНД № 2350/2023 г. по описа на същия съд.

Определението е окончателно.

Протоколът се изготви в с.з.

Заседанието се закри в 11.56 часа.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____